

Oud-directeur Bob De Moor en opvolger Piet Arfeuille bliken terug op 50 jaar Malpertuis uit Tielt

► Bob De Moor (l.) en Piet Arfeuille: 'hebben he onszelf nit gemakkeli gemaakt.'
© ERIC DE MILDT

Wilde pioniers van het Westen

Bij Tielt denkt u wellicht niet spontaan aan een avant-gardebroeinest. Wel, tifosi van de grootstad: zing een toontje lager. Daar in West-Vlaanderen staat een theater dat onder eigenzinnige directeurs al een halve eeuw de burgerlijke gezapigheid uitdaagt.

EVELYNE COUSSENS

Een 'berucht keldertheater' met een 'anarchistische voortruckerrol', zo staat Theater Malpertuis in sommige annalen te boek. Oud-directeur Bob De Moor (68) en huidig artistiek leider Piet Arfeuille (56) moeten er om glimlachen, het zijn grote woorden uit een verleden dat met de tijd de nodige heroïsche panache heeft gekregen. Ofwel zijn zij te beschelden, want de feiten liegen er niet om. Niet in Brussel of Antwerpen maar in Tielt debuteert in de jaren 80 *comting star* Dirk Tanghe met zijn getemde feeks. De Noorse toneelauteur Lars Noren kritigt er zijn Vlaamse vuurdoop. De recalcitrante kunstenaar Sam Bogerts zal er directeur zijn en nog lang vóór Johan Simons furor maakt met zijn locatietheater wordt er door Malpertuis al buiten de zaal gespeeld. Een mens vraagt zich af wat er in het Tielse water zat. Of zit.

Bob De Moor: "Zoals vaak begint het met de passie van één man, dramastudent Herman Verschelden, die in een kelderijtje in zijn thuisstad een gezelschap opricht. Op dat moment was er niets in Tielt. Herman was belezen, had de vinger aan de pols van wat nieuw en opwindend was. Dus als je met een goed voorstel kwam, dan kon het bij hem." Piet Arfeuille stemt in: "Hij stond open voor alles. Er was een voorstelling waarbij er een koers van acteurs door Tielt werd georganiseerd en het publiek aan de meet zat. Zo iets was toen echt gedurd."

Berucht

experimentele theater de bovenhand haalde gaven de Tieltenaars nogal eens verstek." De jonge Bob De Moor is er in 1978 voor het eerst te gast als acteur en blijft komen – met auteur Erick Verpale maakt hij er de legendarische monoloog *Olivetti 82*, in 2002 neemt hij het leiding over het huis – misschien niet zijn aller-gelukkigste keuze, bekent De Moor: "Ik ben een charlatan, een speelvogel. Ik wil doen wat ik graag doe. Maar als directeur moet je zorgen dat je theaterhuis de regels volgt, aan overheids-criteria beantwoordt. Ik had daar geen zin in. Eigenlijk wilde ik de hele tijd roepen 'Kust mijn kloten', maar dat kon natuurlijk niet. (*grijnst*) Toen ik de job kon doorgeven aan jou, Piet, voelde ik me echt bevrjfd."

"Eigenlijk wilde ik als directeur de hele tijd roepen 'Kust mijn kloten', maar dat kon natuurlijk niet"

BOB DE MOOR

Tielt of in Brussel staat – hoewel ik uiteraaf beset hoe verschillende die steden zijn. Het i is dat ik me eerst wil bezighouden met goet kunst, pas daarna met de stad." Het neemt niet weg dat Arfeuille's nieuw productie, *Europa in de herfst*, behoorlijk 'a eel' oogt: een diverse cast speelt en vertbeek deficit van het Europese project. "Die obses rond relevantie van de kunst en neemt niet dat ik evengoed word geraakt door de vibel lingen crisis met zijn onrechtvaardigheid o door het falen van de politiek. Ik maak daa theater over omdat ik daarvan wakker lig, i omdat het bon ton is." *Europa in de herfst* z met de vraag "to be scared or not to be scare en ook Arfeuille weift daarover. "Ik maak zorgen, ja. De wereld is de laatste jaren erg onrustig geworden. Of misschien word ik gewoon ouder?"

Bob De Moor, speelvogel, pareert. De M "Piet, dat het een gruwelijke wereld is, hoo mijn hele leven, en het is altijd al waar gew Maar als je moet bezig zijn met wat er van op het nieuws was, kom je morgen niet rep ren. Het gaat erom dat je je niet laat verlam Ik zat in de jaren 70 midden in het politiek theater dat de wereld zou veranderen, en o die grootste ambities gingen voorbij. Vanda ben ik blij als ik als ik vijftig mensen een ha uur kan gelukkig maken. Ook vanuit het kl kun je iets vertellen over het grotere geheel een verhaal over een factuur uit een dorps kan je werelden openen."

Alles behalve gemakzucht

Daarmee echoot De Moor de woorden wa mee filosoof Lieven De Cauter de in septen overleden Malpertuis-stichter Herman Verschelden eerde: "Werelden heeft hij voc geopend." De Cauter legt zo de vinger op de vitaliteit van het kleine Malpertuis, dat al v decennia theater- en publieksmodes doors elke roetgang er heeft er, ieder op zijn eige manier, werelden geopend, telkens andere deuren opengezet, zodat door het kleine Vlaamse stadje een frisse wind kon waater Arfeuille knikt. "Het is ongelooflijk hoe anders elke directeur is geweest, maar ze v wel allemaal even bevlogen. Niemand van heeft ooit op gemakzucht gevangen." De Mo "Dat is waar. We hebben het onszelf niet ge kelijk gemaakt." (*lacht*)